

SCRISOARE DE INTENȚIE

Numele și prenumele **Raluca Mădălina Popescu (fosta Pascalău)**

Funcția pentru care candidez **Consiliul teritorial**

Am deținut funcții în foruri de conducere sau comisii*:

1. La filială - funcția de _____

în perioada _____

și cea mai importantă realizare a fost _____

2. La Ordinul Arhitecților din România

funcția de _____ în perioada _____

și cea mai importantă realizare a fost _____

3. Nu am deținut nicio funcție (se bifează prin încercuirea numărului)

Motivele pentru care candidez:

Motivele pentru care îmi depun această candidatură sunt o consecință directă a modului în care este privită, gestionată și guvernată meseria de arhitect, în special în relația cu administrația locală și cu cetățeanul fără pregătire în domeniu.

În prezent, arhitectul este slab reprezentat în relația cu diferitele instituții ale statului, indiferent că vorbim despre procesul de autorizare sau despre obținerea diverselor avize necesare în cadrul proiectelor. Arhitectul este, așadar, lăsat să gestioneze singur aceste demersuri, fiind nevoit să caute constant modalități inovatoare de gestionare a situațiilor neprevăzute. Aceste aspecte se răsfrâng atât în practica curentă, cât și într-un exod al generațiilor tinere de arhitecți, care după terminarea studiilor, preferă să se orienteze spre domenii conexe, precum designul interior, tocmai din dorința de a evita povara interacțiunilor greoaie cu instituțiile publice.

Tot în legătură cu această slabă reprezentare, intervine și percepția arhitectului de către societate. Sau, mai clar spus, lipsa acesteia. Cutuma potrivit căreia „arhitectul este doar un desenator cu o șampilă de care am nevoie” persistă chiar și într-o decadă în care marketingul și mediul online domină piața. Importanța și rolul fundamental al arhitectului în modelarea spațiilor – exterioare și interioare, mari și mici – rămân insuficient înțelese de către publicul larg. Acest lucru se datorează, parțial, lipsei unei promovări corespunzătoare la nivel de breaslă în relația cu publicul larg și, parțial, lipsei de experiență a arhitectului însuși în a-și promova meseria și rolul său fundamental.

OART ar trebui să vină în întâmpinarea acestor necesități prin:

- *sprijinirea arhitectului în relația cu administrația publică.* Lipsa de transparență legislativă, coroborată cu pregătirea deficitară a unor angajați din domeniul public, afectează permanent încrederea arhitecților în propriile cunoștințe. Mai departe, această situație se transpune într-o lipsă de încredere din partea clienților, care, la rândul ei, generează reticență în a proiecta pe anumite UAT-uri. În consecință, competitivitatea serviciilor oferite de arhitecți scade proporțional cu dificultățile întâlnite. Acesta este un cerc vicios, care poate fi rupt prin intervenția și implicarea OART în gestionarea diverselor situații sensibile;
- *promovarea mai eficientă a rolului arhitectului,* astfel încât percepția conform căreia „arhitectul este doar un desenator cu șampilă” să poată fi diminuată. Această schimbare poate fi susținută în special în mediul online, deoarece trăim într-o eră a digitalizării, în care vizibilitatea unui produs – în acest caz, produsul de arhitectură – poate fi construită și prezentată cu ușurință. Un avantaj al

* indiferent dacă este comisie aleasă sau numită

acestui tip de promovare este dat de faptul că mediul online este frecventat în special de generații mai tinere, deschise la nou, la sustenabil, la decentă și la corectitudine. În acest context, informațiile legate de bunele practici din arhitectură pot fi comunicate și asimilate mai ușor.

A treia motivație constă în nevoia de a impulsiona OART spre o tranziție mai accentuată către era digitală. Imaginea idilică a arhitectului care desenează la planșetă va rămâne, fără îndoială, mult timp în memoria colectivă. Însă, în 2026, cred că această imagine poate fi așezată într-o cutie frumoasă și păstrată la loc de cinste. În locul ei, OART ar trebui să încurajeze arhitectul și să îi pună la dispoziție instrumente digitale care să faciliteze comunicarea, colaborarea și reprezentarea profesională.

Un exemplu ce poate fi împrumutat chiar din domeniul digital (IT) îl reprezintă bazele de date open-source unde arhitecții și urbanistii ar putea încărca diferite documente de referință, soluții de arhitectură și răspunsuri la diverse probleme birocratice. O platformă colaborativă de tip knowledge-sharing ar constitui o bază de date valoroasă, capabilă să aducă un plus de valoare atât domeniului, cât și arhitectului în sine.

.....și ce mă recomandă:

Am absolvit Facultatea de Arhitectură și Urbanism din Cluj-Napoca în anul 2016. În 2017 mi-am început perioada de practică / stagiu în cadrul unui birou din Cluj-Napoca, iar la începutul anului 2019 am obținut dreptul de semnătură. Din vara aceluiași an activez pe cont propriu, în cadrul propriului birou. Ulterior, la finalul anului 2024, am obținut și dreptul de semnătură pentru litera „E” – urbanism, aferent întocmirii documentațiilor în faza PUD.

În cadrul biroului în care mi-am desfășurat activitatea ca arhitect stagiar și, ulterior, pentru o perioadă de câteva luni, ca arhitect cu drept de semnătură, am lucrat în special la proiecte de amenajare a spațiilor comerciale. În acest context, am primit încrederea necesară pentru a gestiona proiecte în mod direct și pentru a prelua, treptat, responsabilități de management de proiect. Aceasta a fost una dintre cele mai importante lecții profesionale pentru mine, pentru că mi-a arătat că un proiect nu înseamnă doar planșe bine desenate, ci presupune coordonarea corectă a tuturor etapelor, gestionarea relațiilor dintre specialitățile implicați și asumarea responsabilității pentru implementarea corectă a unui proiect, până la forma sa construită.

Această experiență a reprezentat un reper important în evoluția mea profesională și continuă să influențeze modul în care îmi organizez activitatea în propriul birou. Sunt într-un proces continuu de optimizare a proceselor tehnice, editoriale, manageriale și birocratice, tocmai pentru a putea alocă mai mult timp acolo unde consider că este cu adevărat esența profesiei: în creativitate, în rigoare și în buna practică.

Cred că această combinație între experiența practică, preocuparea pentru eficiență, interesul pentru instrumente mai bune de lucru și disponibilitatea de a căuta soluții clare la probleme recurente poate reprezenta o contribuție reală în cadrul OART. Cred într-o breaslă mai bine reprezentată, mai bine organizată și mai bine adaptată prezentului. Și cred că profesia de arhitect are nevoie, astăzi, nu doar de voce, ci și de instrumente reale prin care să poată lucra mai coerent și mai eficient.

*Obiectivele pe care le am în vedere, dacă voi fi ales/aleasă
Activitățile concrete pe care intenționez să le propun și/sau realizez
pentru atingerea obiectivelor propuse*

Pornind de la motivele expuse anterior, întrebările „**ce?**” și „**cum?**” definesc, în mod concret, aportul pe care consider că l-aș putea aduce în cadrul OART.

Obiectivele pe care le am în vedere și modalitatea în care cred că acestea pot fi abordate pornesc din experiența directă acumulată în practică, în relația cu diverși actori instituționali, administrativi și sociali.

* indiferent dacă este comisie aleasă sau numită

Sunt, așadar, probleme reale, întâlnite în exercitarea profesiei, care reclamă nu doar constatare, ci și soluții aplicabile.

“Ce?”

1. Susținerea arhitecților în relația cu administrația publică și cu instituțiile avizatoare

În practica profesională, m-am aflat de multe ori în situația în care mi-au fost solicitate avize, documente sau completări irelevante pentru proiectul în cauză, fără o bază juridică sau legislativă clară. În astfel de contexte, arhitectul ajunge să exercite, pe lângă profesia sa de bază, și roluri conexe: jurist, secretar, contabil sau, într-o formulare mai directă, „plimbător de hârtii”.

Această realitate consumă timp, energie și resurse profesionale care ar trebui investite în calitatea proiectării, în relația cu beneficiarul și în buna desfășurare a procesului de proiectare

“Cum?”

Prima soluție trebuie să rămână, întotdeauna, dialogul instituțional

Acolo unde dialogul nu funcționează sau nu este suficient, consider utilă dezvoltarea unei baze de date actualizate, care să cuprindă sintetic procedurile aplicabile și legislația relevantă, într-o formă clară și accesibilă pentru arhitecți. Bineînțeles, eficiența unei astfel de resurse depinde și de recunoașterea și asumarea ei de către instituțiile publice relevante. O astfel de platformă ar putea include, de exemplu:

- necesarul real de avize și documente pentru diferite tipuri de investiții;
- proceduri sintetizate pentru obținerea unor avize sau aprobări complexe;
- interpretări coerente și exemple de bune practici administrative.

“Ce?”

2. Creșterea vizibilității și promovarea profesiei în rândul publicului larg

În practica actuală, am observat că există numeroase inițiative de promovare a activității membrilor breslei, însă acestea sunt, de multe ori, orientate în principal către interiorul profesiei. Ori, în această ecuație, destinatarul final este adesea greșit înțeles.

Destinatarul real al obiectului despre arhitectură trebuie să fie clientul, beneficiarul, cetățeanul obișnuit, pentru că doar prin relația cu acesta profesia noastră își produce efectele reale.

“Cum?”

Această problemă poate fi abordată printr-o promovare activă și constantă a profesiei, atât în mediul fizic, cât și în cel online. O astfel de direcție poate include:

- o prezență mai coerentă și mai activă în mediul online și pe rețelele de socializare;
- campanii de informare adresate publicului larg;
- activități de arhitectură și cercetare dedicate în special tinerilor;
- ateliere de meșteșuguri tradiționale și de educație pentru patrimoniu;
- tururi ghidate în mediul urban și rural, în special în zone care păstrează și promovează valori culturale și identitare;
- alte activități publice menite să apropie arhitectura de comunitate.

De asemenea, consider valoroasă elaborarea unor ghiduri de bună practică, de exemplu pentru proiectarea spațiilor verzi, precum și susținerea implementării unor proiecte-pilot prin Timbrul de Arhitectură sau prin alte surse de finanțare. În multe cazuri, puterea exemplului rămâne cea mai eficientă formă de promovare.

* indiferent dacă este comisie aleasă sau numită

“Ce?”

3. Digitalizarea proceselor și eficientizarea modului de lucru

Traversăm o perioadă în care concepte precum flexibilitatea și managementul eficient al timpului nu mai reprezintă excepții, ci practici curențe în multe domenii. În acest context, accesul la platforme digitale și la procese simplificate ar trebui să devină regula, nu excepția.

Digitalizarea nu înseamnă doar economie de timp. Ea oferă și instrumente utile de analiză și organizare: indicatori de performanță, statistici, centralizări, grafice, baze de date și sisteme mai clare de urmărire a proceselor.

“Cum?”

Consider necesară susținerea și promovarea unor platforme digitale integrate, care să înglobeze servicii, informații și resurse utile pentru arhitecți. Aceste platforme ar putea include:

- acces la informații profesionale relevante;
- baze de date utile în practica de proiectare și autorizare;
- modele de documente și resurse comune;
- mecanisme de comunicare mai eficiente între membri și organizație;
- acces la consultări în format online.

În egală măsură, cred că este nevoie de o schimbare de perspectivă: aceea că lucrurile importante nu pot fi realizate decât fizic. Inclusiv ședințele, consultările sau întâlnirile profesionale ar trebui să poată fi accesate și în format digital, astfel încât participarea membrilor breslei să nu mai fie limitată de prezența fizică .

Data 03.04.2026

Semnătura

* indiferent dacă este comisie aleasă sau numită